
Helena Ris

Gràcies, senyor De Alfonso

Nosaltres ja ho dèiem. Des del sector hem intentat convèncer a tothom (polítics, mitjans de comunicació i d'altres) que el nostre model sanitari, fruit d'una tradició pròpia, del treball conjunt i del consens és una estructura d'Estat. En els darrers anys, s'ha passat d'un pressupost de 10.000 a un de 8.500 milions d'euros, i, malgrat les restriccions, el sector ha aconseguit mantenir la qualitat d'uns serveis que funcionen raonablement bé, amb 1.120 euros per càpita (la tercera comunitat autònoma pel final).

Aquest model és conseqüència de la tradició d'una societat civil activa i compromesa amb el bé comú, amb una visió dels serveis públics que inclou el retiment de

comptes i l'avaluació contínua i, per tant, amb una exigència d'aconseguir els millors resultats dels serveis i de gestió eficient sense defugir controls.

Nosaltres ja dèiem que les continuades acusacions de corrupció eren desproporcionades i reiteratives. I, encara que reprovables si són demostrades, no afecten o no són a causa de les característiques del model.

Resulta que qui conspira per mantenir la unitat espanyola sí que considera el model sanitari català com una estructura d'Estat. "Les hemos destrozado el sistema sanitario", deia el senyor De Alfonso, cap de l'Oficina Antifrau, al ministre de l'Interior en funcions i cap de llista del Partit Popular per Barcelona. Però a qui i com han destrossat el sistema sanitari? Als 100.000 treballadors que, compromesos amb el sis-

tema, han vist disminuir el poder adquisitiu o als 7,5 milions de ciutadans que, pacients, han vist allargar-se la llista d'espera? Deplorable.

Tanmateix, els conspiradors no se n'han sortit, encara que el senyor De Alfonso ha comptat amb inestimables suports, ben intencionats, o no, confluents amb les seves intencions. Podrem fer un debat serè i buit de demagògia sobre el model a fi de millorar-lo? Perquè ho sigui caldrà més objectivació de resultats i més responsabilitat, en general.

Necessitem fer més eficient i de futur el nostre model sanitari encarant alguns reptes com l'envelliment, les millores diagnòstiques i terapèutiques, les necessitats derivades dels efectes de l'atur i la pobresa... Tot fora del pim-pam-pum polític capaç de *destrossar* el que tenim.●

H. RIS, *directora general de la Unió Catalana d'Hospitals*